

Onder ons

Spoodkoerier Frits Kattenwinkel (59) over zijn goede vriend, regisseur Eddy Terstall (56, rechts).

'Als je met Eddy uit eten gaat, zit je ook met Twitter aan tafel. Niet altijd even gezellig'

Lees verder op pagina 22 ➔

Door Maud Beucker Andreatre · Fotografie: Alek

Onder ons

Quantummechanica, robotisering, politiek; Eddy en ik lullen overal wel over. Eddy is een kenniskanon, weet ontzettend veel over van alles. Maar om eerlijk te zijn: tachtig

procent van onze gesprekken gaat over voetbal. Ajax, Barcelona en het Nederlands elftal, dat zijn de drie meest besproken onderwerpen. Eddy is een feitenspuwer. Wedstrijden van Ajax in 1978 kan hij feilloos navertellen, inclusief opstelling. Ik heb dat geheugen totaal niet, weet het huidige team niet eens op te noemen. Maar we hebben allebei spelinzicht. Samen kunnen we goed azijn pissen, als oude brompotten "Vroeger was het allemaal beter" roepen, wat in het geval van Ajax overigens zeker waar is. We voetballen ook samen, lang geleden. Ik weet niet meer waar hij stond, misschien spelverdeler? Het zou hem in elk geval passen.'

'Eddy en ik gaan ver terug. We ontmoeten elkaar in De Kat in de Wijngaert, een café in de Amsterdamse Jordaan, nog steeds onze huiskamer. Eddy's moeder werkte daar, hij kwam er vaak. De stamgasten zijn al jaren dezelfde; een beetje een allegaartje van mensen, qua leeftijd en opleidingsniveau. Een gemene deler is wel de liefde voor kunst en theater en dat we weinig waarde hechten aan geld. Vooral Eddy; die heeft niks met dure spullen. Toen hij een keer was uitgenodigd bij Rutte op het torentje, leende hij nette schoenen van een vriend, zelf had hij alleen maar afgetrapte gympies.'

'De Kat is eigenlijk de vijfde kroeg van Nederland, zo goeijig. Hoewel vaak van eigenaar veranderd, is de sfeer gelukkig altijd goed en laagdrempelig gebleven. Eddy woont op een steenworp van De Kat en tegenover zijn moeder. Zij is hem heilig. Hij groeide op zonder zijn vader en als enig kind, zijn moeder en hij hebben een innige band. Samen delen zij de liefde voor poezen. Eddy heeft er altijd wel een stuk of vier. Het zijn echt zijn kinderen. Als er een doodgaat, is dat een groot drama. De katten worden naar speciale begraafplaatsen gebracht voor honderden euro's.'

FAMILIEHISTORIE

Regisseur Eddy Terstall (56) werd geboren in de Amsterdamse Jordaan, waar hij opgroeide met moeder Miep (80) en haar vriend. Terstalls moeder werkte jarenlang in De Kat in de Wijngaert, wat ook Eddy's stamkroeg werd.

Terstall studeerde kort aan de Universiteit van Amsterdam, maar al snel besloot hij zich volledig toe te leggen op het maken van films. Zijn films zijn geëngageerd en behandelen thema's als het homohuwelijk, de rechtstaat en euthanasie. In 2004 brak hij door met de film 'Simon', over euthanasie, met in de hoofdrol Cees Geel. Terstall heeft een vaste klik acteurs met wie hij regelmatig werkt, zoals Nadja Hüpscher en Rifka Lodeizen. In 2012 maakte hij een kort toneelstuk over de moord op Theo van Gogh. Terstall heeft ook politieke interesses. In 2018 startte hij met een drietal anderen de beweging Vrij Links.

Beste vriend Frits Kattenwinkel (59) is geboren en getogen in Amsterdam, in een Indische intellectuele familie. Zijn vader was arts, zijn moeder was huisvrouw. Kattenwinkel werkt(e) als cateraar, productieassistent en sinds kort als spoodkoerier. Hij is alleenstaand en woont in Amsterdam, om de hoek bij Terstall.

'Eddy is gehecht aan de Jordaan, maar aan de andere kant is hij erg reislustig. Het liefst is hij onderweg. Hij is overal ter wereld geweest. Soms met Miep, zijn moeder, soms alleen of met vrienden. Wel zijn het altijd korte trips; vier dagen is voor hem een ideale lengte. Onderweg in trein of vliegtuig werkt hij vaak op zijn laptop. Hij kan goed schrijven als hij reist. Ik ben een keer samen met Eddy naar Kiev gegaan. Zaten we in de taxi, weet Eddy mij de complete geschiedenis van die stad te vertellen, encyclopedie die hij is. Vervolgens begint hij opeens in het Russisch te ouwehoeren met de taxichauffeur. Ik wist niet eens dat hij die taal sprak. "Een klein beetje", zegt hij dan, terwijl hij later in het restaurant de complete menukaart weet te vertalen. Ik denk dat hij wel tien talen spreekt. Nee, het is geen domme jongen.'

'Een mooie tijd voor Eddy was in de jaren rond zijn film *Simon*, begin deze eeuw. Hij had succes, werd gezien in de filmwereld. Het gaf hem een egoboost, en terecht. Het was zijn doorbraak, en een gelukkige tijd. Zijn natuurlijke staat van zijn is vrij somber, hij heeft ook last van depressies. Ik ben bipolair, dus herken die donkere gevoelens. Dat scheidt zeker een band. Hij kan zijn somberte meestal goed verbergen, in de kroeg zal je het niet snel aan hem merken. Hij is sowieso naar buiten toe heel ingehouden, ook woede laat hij thuis.'

Volgens mij heeft Eddy een universitaire studie gedaan, maar nooit afgerond. Hij is autodidact, heeft geen film-academie of iets dergelijks gedaan. Eddy is een goeie verhalenverteller, ook in de meest eenvoudige vorm. Nooit wordt het een saai monoloog, mensen hangen vaak aan zijn lippen. Ook vanwege al die kennis; hij duidt de actualiteit vaak treffend. Maar hij zal er nooit pedant of hoogdravend over doen, Eddy is een sympathieke jongen. Het is ook zeker een lieverd. De man kan slecht nee zeggen en helpt een ander waar hij kan, van vluchtelingen tot goede vrienden die aan de grond zitten. Attent is hij ook. Mijn moeder is ziek op dit moment, daar vraagt hij veelvuldig en uitgebreid naar.'

'We hebben allebei geen gezin en daarom zien we elkaar vaak. Ik heb vrouw en kinderen nooit

'Zijn natuurlijke staat van zijn is vrij somber, hij heeft last van depressies. Ik herken die donkere gevoelens'

Onder ons

Eddy en Frits samen met hun goede vriendin Yorico in Japan, 2008.

EDDY OVER FRITS

'Frits en ik gaan heel ver terug, hij kent mij het best. We wonen bij elkaar om de hoek en zien elkaar bijna elke dag. Hij is een totale altruïst, mensen helpen is zijn uitlaatklep. Heel anders dan ik, ik neig meer naar het narcistische.'

'Frits en ik zijn familiemensen. Hij komt uit een Indische, intellectuele artsenfamilie uit Amsterdam-Zuid, ik heb een Jordaanse stam. Allebei hebben we een heel sterke band met onze moeders.'

'Frits is een wijs mens. Gesprekken met anderen benadert hij direct vanuit de antropologische of psychologische hoek, ook doordat hij het zelf niet altijd even makkelijk heeft gehad. Frits staat altijd aan. Dat heb ik ook. We zijn snel verveeld en zoeken naar prikkels. Soms is dat vermoedend voor anderen. Misschien dat we daarom beiden niet goed zijn in honkvaste relaties; er moet gewoon altijd wat gebeuren.'

'Een bijzondere reis die wij samen maakten, was die naar Japan. In tien dagen gingen we het hele land door. Niet te lang stilstaan bij een plek, hup weer door. Frits kan ook erg genieten van vreemde plekken. Hij reist nu heel Europa door als spoodkoerier, dat werk past hem zeer.'

geambieerd, Eddy denk ik wel. Maar hij valt vaak op ingewikkelde vrouwen, zijn relaties zijn in elk geval vaak moeizaam. Echt settelen is nooit gelukt. Het verklaart wel zijn liefde voor die katten; ze vervangen het gezin.'

'Misschien dat zijn Twitter-verslaving ook deels daaruit voortkomt. Het houdt hem in elk geval bezig. Als je met Eddy uit eten gaat, zit je ook met Twitter aan tafel. Niet altijd even gezellig, hij kan behoorlijk afgeleid zijn door die telefoon. Eddy heeft sowieso een groot netwerk. Natuurlijk mensen uit de filmwereld, maar ook uit de voetballerij. En politici. Soms zegt-ie ineens: "Ik moet gaan, Job Cohen zit op me te wachten in De Kat." Of Asscher, of een andere politicus. Hij heeft zelf weleens gefliert met de functie van staatssecretaris, volgens mij is hij een keer gevraagd. Sociale zaken of cultuur, dat zijn ministeries die hem passen. Destijds koos hij ervoor verder te gaan met films. Maar ik sluit een bestuurlijke functie in de toekomst zeker niet uit.' □

'Echt settelen is hem nooit gelukt. Het verklaart wel zijn liefde voor katten; ze vervangen het gezin'